

Preek over Exodus 28:15-30 – Kerk vol kleur

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Ps. 72:1,6,7,9

Gebed

Lezen: Exodus 28:15-30

Zingen: Ps. 61:3,5,6

Tekst: Exodus 28:15-30

Filmpje: Kleuren, kleuren, allemaal kleuren (Marcel & Lydia Zimmer)
(YouTube: <http://youtu.be/bTS4q4UywIk> of
<http://youtu.be/t6kAkvT81Kc>)

Preek

Zingen: Lb. 320:1,2,3,4

Geloofsbelijdenis: Gez. 161:1,2,3,4

Gebed

Zingen: Gebed voor de koning, (Ria Borkent, melodie Lb. 459)

Collecte

Zingen: Gez. 167:1,2,3

Zegen (gezongen amen: Lb. 456:3)

Zingen: Wilhelmus, couplet 1 en 6

Gehouden te: Baflo, 28-04-13 (14.30 u.)

Preek

Thema: De Heer draagt een kerk vol kleur op zijn hart.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

1. Kleurenpracht

God houdt van kleuren. Hij heeft ze zelf bedacht en geschapen. We hebben dat net nog gezien en gehoord in het filmpje. En kijk ook maar om je heen in de schepping, in de natuur. En kijk ook vooral naar de mensen.

Het mooiste voorbeeld is natuurlijk de regenboog **[dia]** met al zijn kleuren: rood, oranje, geel, groen, blauw, paars, violet. En er zijn nog meer kleuren: roze, bruin, grijs, wit, zwart. En daar tussen in nog een heleboel mengkleuren en tinten.

Het voorjaar is een periode vol kleur. Kijk naar alle bloemen die gaan bloeien. Naar bomen en struiken, die allerlei tinten groen voortbrengen. Kijk naar de bollenvelden.

[dia]

Werk van God de Heilige Geest. Hij geeft dan de aarde een nieuw gelaat, een kleurrijk gezicht. Zegt Psalm 104.

Kijk ook naar de vogels of de vlinders. Hoe kleurig zijn ze.

God heeft ook de mensen heel kleurig gemaakt. Kijk maar naar hun huidskleur. **[dia]**

Je hebt mensen met een blanke huid, zoals wij, in Nederland en Europa. Je hebt mensen met een gele huid, in Azië. China en Indonesië bijvoorbeeld. Je hebt mensen met een bruine huid in allerlei tinten. In Afrika, Amerika en Papua.

Kleuren, kleuren, allemaal kleuren.

God houdt van kleuren. Dat is vanmiddag ook zichtbaar in de kerk. Kijk maar naar die kleurrijke panelen met alle foto's erop. Kijk naar de versiering in de kerk. Vooral rood, wit, blauw en oranje.

Dat is vanwege Koninginnedag en de inhuldiging van koning Willem Alexander komende dinsdag. Dat wordt hopelijk een groot feest met heel veel kleuren. Kun je vast zien aan de mooie kleren die Willem Alexander aan heeft. En de mooie jurk van Maxima en de prinsesjes. En de hele stad versierd, en het dorp. Rood wit blauwe vlag met oranje wimpel.

Heel veel oranje, deze dagen. Een vrolijke kleur. Bijvoorbeeld bij de koningsspelen van afgelopen vrijdag. **[dia]**

Vanmiddag dus een kerk vol kleur. Dat is ook het thema van de ontdekzondag van Dit Koningskind, die wij hier in Baflo vanmiddag hebben. In andere gemeenten was het in maart al. Kerk vol kleur, ook vanwege het 40 jarig jubileum van Dit Koningskind.

Al veertig jaar geeft Dit Koningskind zorg, aandacht en liefde aan mensen met een verstandelijke of lichamelijke beperking. Zo zeggen wij dat. Je kunt beter zeggen: zorg, aandacht en liefde voor deze bijzonder kleurrijke mensen, kinderen van God. Het is goed om daar als gemeente geregeld bij stil te staan. Voor de plaats van deze mensen en kinderen in de gemeente en het koninkrijk van God. Maar ook voor onszelf.

Want waar God wil wonen bij de mensen, dat is en daar wordt het een kleurige boel. Dat kan niet anders. Dat past ook gewoon bij God de Drie-enige, Vader, Zoon en

Heilige Geest. De kleurrijke God heeft een kleurrijk volk, een kleurrijke gemeente. Zo kleurrijk, dat zelfs zwart-wit-figuren er een plaats hebben en grijze muizen en mensen met een uitgesproken kleur.

En God heeft al die kleuren bedacht en geschapen. In de natuur en onder de mensen; in de wereld en in de kerk. Wow!

2. Kleur in Gods tent

God houdt van kleuren. Dat kun je ook zien aan de tent van God, die Mozes en de Israëlieten moeten bouwen. En later aan de tempel, die Salomo mag bouwen in Jeruzalem.

Kijk maar eens hoe kleurig de tabernakel gebouwd wordt. **[dia]** Kleurige kleden: blauwpurper, roodpurper, karmozijnrode wol. Goudgele wanden. En ook witte kleden. En vast ook nog wel andere kleuren bij de afbeeldingen van planten en vruchten. Niet alleen de tent moet heel kleurig zijn. Ook de kleren die de priesters moeten dragen als ze dienstdoen in het heiligdom. En de kleren van de hogepriester springen daar nog weer uit wat kleurigheid betreft. **[dia]**

Daar hebben we vanmiddag een stukje van gelezen in Exodus 28. Misschien dacht je wel: Wat saai, zo'n beschrijving hoe die kleren van de hogepriester er uit moeten zien. Een modeblad of een breiboek, daar vind ik in elk geval niks aan. Anderen misschien wel...

Maar wat we hier lezen is geen droge beschrijving van hoe de naaisters in Israël de kleren voor Aäron en zijn zonen moeten maken. Het heeft heel duidelijk een boodschap. God wil er iets mee zeggen tegen de mensen van Israël. En ook tegen ons.

Wat is die boodschap dan? Dat zal ik proberen te vertellen aan de hand van wat we gelezen hebben over de borsttas voor de orakelstenen, die de hogepriester altijd moet dragen, als hij dienst doet in de tabernakel.

God zegt dat de borsttas vakkundig geweven moet worden *"van gouddraad, blauwpurperen, roodpurperen en karmozijnrode wol en getwijnd linnen garen."* Zelfde stof, zelfde kleuren als de aankleding van de tabernakel en ook de andere kleren van de hogepriester.

Wat aan de borsttas nog meer kleur geeft zijn de twaalf edelstenen die er op bevestigd moeten worden in gouden kassen. **[dia]**

Vier rijen met elk drie edelstenen. Ze worden allemaal genoemd in vers 17 tot 20. Rijtje voor rijtje. Op die edelstenen moeten de namen komen te staan van alle twaalf stammen van Israël, zegt God de HEER.

"Er moeten twaalf stenen zijn, zoals er twaalf namen zijn van Israëls zonen: in elke steen moet de naam van een van de twaalf stammen gegraveerd worden, zoals men zegelstenen snijdt." (Ex. 28:21)

Op elke steen een naam. Welke naam op welke steen komt, weten we niet precies. Het zou kunnen in de volgorde van de twaalf zonen van Jakob, van oudste naar jongste. Maar begin je dan bovenaan of bij het onderste rijtje? Begin je links, zoals wij doen: van links naar rechts? Of begin je rechts, zoals de Joden doen: die lezen van rechts naar links?

Je kunt op internet allerlei verhalen en interpretaties daarover vinden. Voor ons vanmiddag is dan niet het belangrijkste. Daar gaat het nu niet om.

Het gaat God de HEER om de veelkleurigheid van zijn volk. Allemaal verschillende edelstenen, met hun eigen naam en hun eigen kleur. En allemaal kostbaar voor de HEER, in goud gevat.

De stammen zijn heel verschillen. Ruben is een heel andere persoon en stam dan Juda of Levi of Issachar. Ieder heeft zijn eigen kleur, zijn eigen karakter.

En allemaal mogen ze er zijn voor God. Allemaal horen ze bij het volk van God, bij de gemeente van God.

Die twaalf edelstenen staan voor heel het veelkleurige volk van de HEER. De hogepriester kan nu eenmaal niet honderdduizend edelstenen op zijn borst dragen. Of nog meer. Wel twaalf op een borsttas. En in die twaalf namen de namen van alle mensen die bij God horen, jongeren en ouderen, mannen en vrouwen.

Hoogbegaafden of mensen, van wie wij zeggen dat ze een verstandelijke of lichamelijke beperking hebben.

Stuk voor stuk kleurrijke edelstenen voor God en mensen. Net zo kleurrijk als de corsages, die we allemaal opgespeld gekregen hebben.

3. Op het hart

Wat moet er met die borsttas en die edelstenen gebeuren? Wat wil God daarmee?

De hogepriester moet ze bij zich hebben, als hij dienst doet in de tabernakel en later in de tempel. Mozes geeft die aanwijzing namens God.

"Zo draagt Aäron telkens als hij het heiligdom binnengaat, de namen van Israëls zonen op zijn hart, op de borsttas voor de orakelstenen, om de HEER steeds opnieuw aan hen te herinneren." (Ex. 28:29)

Aäron draagt de namen van Israëls zonen en stammen op zijn hart en brengt ze op die manier bij de HEER. Hij moet de HEER op die manier steeds aan de Israëlieten herinneren. Aäron vertegenwoordigt op die manier het volk bij God.

Vergeet God dan telkens de namen van Israëls stammen? Vergeet hij de namen van de mensen van zijn volk en van zijn gemeente?

Nee natuurlijk niet. Maar God wil dat de hogepriester die namen op zijn hart draagt en dat hij die namen ook bij God brengt. Dat hij de stammen aan God opdraagt bij de offers, bij de dienst van de verzoening, bij de gebeden.

De hogepriester draagt de namen van de stammen als edelstenen op zijn hart. Een kleurrijk geheel. En God kijkt er naar en geniet ervan. Dat past bij hem.

Wat zegt dat ons vandaag? Wat is de boodschap voor ons als kerk vol kleur?

Ik zal proberen het uit te leggen.

Aäron was door God aangewezen en geroepen als hogepriester in Israël om samen met zijn zonen de dienst te verrichten in het heiligdom. Ondersteund door de Levieten.

Jezus Christus is ook hogepriester, zegt de Bijbel. **[dia]** Zelfs dé Hogepriester. En van een heel andere orde dan die van Aäron en Levi. Hij is priester naar de orde van Melchisedek. En hij verricht dagelijks de dienst in het hemelse heiligdom. Volcontinu. Direct voor het aangezicht en de troon van God zijn Vader in de hemel.

Aäron mocht en moest de namen van de stammen van Israël op zijn hart dragen en bij God brengen telkens wanneer hij in het heiligdom kwam en daar de dienst van de verzoening en de gebeden verrichtte.

Dat doet de gezalfde hogepriester Jezus dus ook. Hij draagt de namen van heel Gods volk, van al Gods kinderen op zijn hart naar God toe. Hij brengt ze allemaal bij God als een veelkleurige set edelstenen. Als een kerk vol kleur. Vandaar het thema van de preek van vanmiddag:

De Heer draagt een kerk vol kleur op zijn hart.

Jezus brengt die kerk vol kleur bij God, "*om de HEER steeds opnieuw aan hen te herinneren.*"

De Heer Jezus kent alle namen. En al die kinderen van God zijn voor hem en bij hem allemaal kleurige, kostbare edelstenen. Stuk voor stuk en ook allen samen. In een bont en kleurig geheel.

Inderdaad een kerk vol kleur. **[dia]** Dat zijn wij als gemeente. In alle gevarieerdheid van grijze muizen en kleurrijke figuren.

En het meest kleurrijk voor God zijn misschien wel zijn kinderen met een verstandelijke of lichamelijke beperking. Harry Beuker, Marinda van Duinen en Thomas Knot in onze gemeente. Wij noemen hun namen. De Heer Jezus kent ook hun namen en draagt ze op zijn hart en brengt ze bij God.

En dat kunnen wij ook doen. Wij die in Christus ook gezalfd zijn om priester te zijn. Deze bijzondere kinderen van God horen in elk geval bij de zwakste en tegelijk kostbaarste leden van Christus' lichaam. Dat is een ander beeld voor de gevarieerdheid en de veelkleurigheid van Christus' gemeente. Lees 1 Korintiërs 12 maar.

Paulus schrijft daar onder andere:

"...juist die delen van het lichaam die het zwakst lijken zijn het meest noodzakelijk.

.....

God heeft ons lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook zorgvuldiger behandeld worden, zodat het lichaam niet zijn samenhang verliest, maar alle delen elkaar met dezelfde zorg omringen." (1 Kor. 12:22,24,25)

Echte edelstenen zijn het op Jezus' hart, echte parels in Gods hand en. Kijk, zie en ontdek.

Het hart onze de Heer Jezus Christus klopt voor een kerk vol kleur. Voor een plaatselijke gemeente met al zijn veelkleurigheid en veelvormigheid.

Maar het hart van onze Heer Jezus Christus klopt ook voor zijn wereldwijde kerk, die nog duizend keer veelkleuriger is dan één plaatselijke kerk.

Het past allemaal zo ongelooflijk goed bij onze Heer Jezus Christus. En bij God die alle kleuren bedacht heeft, in de schepping, de wereld en de kerk.

4. Kerk en kleur

We hebben gekeken naar de twaalf edelstenen op de borsttas van Aäron. Een kleurrijke set met namen op het hart van de hogepriester, op het hart van de Heer. We komen in het bijbelboek Openbaring een vergelijkbare set edelstenen tegen, maar daarop op namen gegraveerd.

In Openbaring 21 in het visioen van het kleurrijke nieuwe Jeruzalem.

"De stadsmuur had twaalf grondstenen, met daarop de namen van de twaalf apostelen van het lam.

.....

De grondstenen van de stadsmuur waren versierd met allerlei edelstenen. De eerste was van jaspis, de tweede van lazuursteen, de derde kornalijn, de vierde smaragd, de vijfde sardonyx, de zesde sarder, de zevende olivijn, de achtste aquamarijn, de negende topaas, de tiende turkoois, de elfde granaat en de twaalfde amethyst." (Opb. 21:14,19,20)

Niet helemaal dezelfde lijst met edelstenen als in Exodus 28. Maar wel vergelijkbaar. De twaalf apostelen van het lam staan met hun namen op de grondstenen van het nieuwe Jeruzalem. Net zo veelkleurig als de namen van de stammen van Israël op de borsttas van de hogepriester.

De kerk van Jezus Christus en het nieuwe Jeruzalem hebben een stabiel en veelkleurig fundament. Massieve edelstenen in alle kleurschakeringen van hemel en aarde. Petrus, Johannes, Jakobus, Matteüs Allemaal namen die ons verbinden met de Heer van de kerk, de Heer van hemel en aarde Jezus Christus.

Met zo'n fundament is de kerk van Christus per definitie veelkleurig en veelvormig en zeer gevarieerd. En toch één. Eén in haar Heer namelijk. Eén in geloof, één in Geest. Kerk vol kleur. Wat een feest! Het past bij God. Het past bij Jezus Christus door de Heilige Geest.

Onze God houdt van kleuren. Wij toch ook?!

Amen.